

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 16

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὰ δια τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν Παιρῶν δραχμῆς 12, διὰ τῆς Ἑκπαρχίας δραχμῆς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμῆς 20.

Ἄγγελοι καὶ ἀδοτούμενοι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκἰδιαιτέρως συμφωνῆς.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ Γ'. ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Ὁ Σπυρίδων Καραϊσκάκης ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1825, ἐκ πατρὸς τοῦ ἐνδόξου Γεωργίου Καραϊσκάκη καὶ ἐκ μητρὸς τῆς Ἐγκολπίας, ἀνηκούσης εἰς τὴν ἀρματωλικὴν οἰκογένειαν τῶν Σκυλοδήμων.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτυχε τῆς πατρικῆς μερίμνης τοῦ ἀειμνήστου Καποδιστρίου, ὃ δὲ βασιλεὺς Ὅθων τῷ ὤρισεν ὑποτροφίαν, ἐπαρκῆ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς ἐγκρατείας. Ἀπεστάλη, ἐν ἔτει 1833, εἰς Μόναχον πρὸς ἐκπαίδευσιν μετ' ἄλλων ἐξήκοντα τέκνων τῶν ὀρφανῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821. Ἐπὶ ἔτος διαμείνας ἐν Μονάχῳ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐξηκολούθησεν ἐκπαιδευόμενος ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις γυμνασίῳ, ἐν ἔτει δὲ 1842 εἰσῆχθη εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων. Μετασχὼν τῆς ἐν ἔτει

1846 γενομένης στάσεως ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ, ἐξεβλήθη μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ κατετάχθη ὡς ἀνθυπολοχαγὸς ἐν ἔτει 1849 εἰς τὰ ἐλαφρὰ σώματα τῆς ὀροφυλακῆς. Ἐν ἔτει 1854 ἐξῆλθεν εἰς Ἄρταν, μετασχὼν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ἔτους ἐκείνου, γενόμενος ἀρχηγὸς τῆς πολιορκίας τῆς Ἄρτης. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κινήματος ἐκείνου, προήχθη εἰς ὑπολοχαγόν, ὑπηρετήσας εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας ἐπιτυχῶς. Προσελήφθη ἐν ἔτει 1856 ὡς διαγγελεὺς παρὰ τῷ βασιλεῖ Ὅθωνι, καὶ προεβιβάσθη τῷ 1859 εἰς λοχαγόν. Ἐν ἔτει 1862 ἠκολούθησε τὸν βασιλέα Ὅθωνα φυγάδα εἰς Μόναχον καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῷ μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Ἐπιστρέψας, ἐψηφίσθη, ἐν ἔτει 1864, ὡς εἰς τῶν τριῶν ὑποψηφίων εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς

Ἐθνοφυλακῆς τῶν Ἀθηνῶν. Ἀποδυσθεὶς ἐν ἔτει 1865 εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐξελέχθη βουλευτὴς ἐκ Βάλτου. Διαλυθείσης τῆς βουλῆς ἐκείνης ἐν ἔτει 1868, ἐπανῆλθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὅτε ἐν ἔτει 1875 ἀποδυσθεὶς αὖθις εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐξελέχθη βουλευτὴς ἐκ τῆς Εὐρυτανίας καὶ ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ὑπὸ τὸν Κουμουνδοῦρον. Ἐκλεχθεὶς καὶ αὖθις βουλευτὴς ἐκ τῆς Εὐρυτανίας, ἐγένετο αὖθις ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τρίς ὑπὸ τὸν κ. Τρικούπην πρωθυπουργοῦντα, ἐν ἔτει 1878, 1880 καὶ 1882. Παιρητηθεὶς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου τῷ 1882, διέμεινε βουλευτὴς μέχρι τοῦ 1884, ὅτε παραιτηθεὶς τοῦ βουλευτικῆς ἀξιώματος καὶ φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου, διορίσθη φρούραρχος Κερκύρας, ὅθεν ἐκλήθη, πρό τιμῶν ἡμερῶν, εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ γ'. ἀρχηγείου τοῦ ἐν Ἄρτῃ ἔχοντος τὴν ἑδρὰν.

Ὁ κ. Καραϊσκάκης, μετὰ πάροδον ἐτῶν τριάκοντα καὶ ἐνός, ἐπανέρχεται, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν πόλιν, ἣν νέος ἐτι εἶχε πολιορκήσει, κατεχομένην ὑπὸ τῶν Τούρκων. Γενναῖος, τίμιος καὶ ἀκριβῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, φέρων δὲ ὄνομα ἱστορικόν, οὐ τινος τὴν ἀξίαν δὲν ἀγνοεῖ, πεπίσμεθα, ὅτι ἐκτελέσει τὸ καθήκον αὐτοῦ πρὸς τὴν πατρίδα, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς προσήνεγκε κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ 1881 καὶ ἡ δραστηριότης, ἣν ἀνέπτυξε τότε, παρέχουσι πᾶσαν ἐγγύησιν, ὅτι ἀναδειχθήσεται ἀντὶ τοῦ ἔτους τῆς πατρικῆς παραδόσεως.

Ἐν ἔτει 1860 ὁ κ. Καραϊσκάκης ἐνυμφεύθη τὴν μονογενῆ θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Βαρβάκη, ἐξ ἧς ἀπέκτησε θυγατέρα καὶ υἱόν, φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξως πεσόντος ὑπὲρ πατρίδος Γεωργίου Καραϊσκάκη.

ΑΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Δὲν μακαρίζω τοὺς ἀπλοῦκοὺς ἐκείνους πρεσβύτας, λείψανα γενεᾶς ὑπὲρ τὸ δέον ἰσως εὐφαντάστου, ἀλλὰ μεγαλοφρονεστέρας καὶ αἰσθηματικωτέρας τῆς σημερινῆς, ὧν ἡ μόνη ἀπόλαυσις συνίσταται εἰς τὴν καθ' ἐκάστην πολύωρον ἐν τοῖς καφεναείοις διατριβὴν καὶ τὴν βραδείαν κατανάλωσιν πάσης τῆς ἐν ταῖς πρωϊναῖς ἐφημερίαι συμπαγοῦς, ποικίλης, πολυμόρφου ὕλης, μετὰ τινὰ διαλείμματα παρατηρήσεων, ἀνακοινώσεων γνωμῶν πρὸς τὸν παρακκλήμενον, ἀναμνήσεων ἢ ἐκδηλώσεων γεγονυῖα τῆ φωνῆ τῆς ἐπιδοκιμασίας ἢ τῆς ἀποδοκιμασίας τοῦ ἀναγινώσκοντος. Ὁ βραστὸς καφὲς δι' οὗ συνοδεύουσι τὴν ἀνάγνωσιν θὰ τοῖς ἐφάνη πολὺ πικρότερος τοῦ συνήθους κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐπειδὴ τὰ ἄρθρα ἅτινα ἀνέγνωσαν, τὰ περιέχοντα τὰς περὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν κρίσεις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἀρῆκαν πολὺν ἰόν εἰς τὴν γλῶσσαν των. Ἄλλοτε, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀκόμη, τὸ μονοπώλιον τῆς ἀνακοινώσεως τῶν περὶ Ἑλλάδος δημοσιευμάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων εἶχον αἱ δύο τεργεσταῖαι ἐφημερίδες *Κλειῶ* καὶ *Ἡμέρα* αἱ ἐκδιδόμεναι ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος· ὅσκις δὲ τὸ νεώτερον φύλλον τῶν εἰρημίνων ἐφημεριδῶν ἀφικνεῖτο, ἐν ἡμέραις ἰδίως καθ' ἃς ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἠνάγκαζε τὸν πολυάσχολον τῆς Ἑσπερίας τύπον νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου, ἐπανελαμβάνετο τὸν τρόπον τινὰ τὸ ἀθῶον παιγνίδιον τῆς *μπερλίνας*.

Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐκάθητο εἰς τὸ θρανίον· αἱ δύο τῆς Τεργεστέρας συλλέκτριαι τῷ ἔλεγον: Ἐγένετο λόγος περὶ σοῦ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον καὶ ἐρρέθησαν πολλὰ καὶ διάφορα. Ἡ *Βορειογερμανικὴ* εἶπε τοῦτο· ἡ *Σημαία* καὶ ὁ *Ἡμερήσιος Τηλέγραφος* εἶπον τοῦτο· ἡ *Ἐφημερίς τῆς Μόσχας* ἔκαμεν αὐτὴν τὴν παρατήρησιν· ὁ *Νέος Ἐλεύθερος Τύπος*, ὁ *Πεσταῖος Λόγος* καὶ ἡ *Ἰταλία* ἐξέφρασαν αὐτὴν τὴν γνώμην. Ἐννοεῖται ὅτι ὅσα ἤκουε τὸ ταλαίπωρον ἔθνος δὲν ἦσαν τοιαῦτα ὥστε νὰ διαθρύπτωσι τὴν φιλοτιμίαν του, ἐπειδὴ οἱ δημοσιογράφοι τῆς Δύσεως ἐν ἀπορίᾳ ἄλλου ἱλαρυντικοῦ θέματος εὕρισκον πρόχειρον ἀναπλήρωσιν εἰς τοὺς κατὰ τῆς Ἑλλάδος στερεοτύπους χλευασμοὺς καὶ ὄνειδισμοὺς. Σήμερον χάρις εἰς τὴν πρόσδον τοῦ τύπου καὶ τὴν φιλοτιμίαν μέρειμναν τῶν ἐρανοιστῶν τῶν ἐφημεριδῶν μας ἡ εὐχαρίστησις αὐτῆ ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἐκάστην πρωϊαν, καὶ εἶνε ἀδύνατον, ἰδίως μετὰ τὴν ἀνδρικωτέραν στάσιν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, ν' ἀναγνώσῃ τις ἐφημερίδας πρωϊνὰς καὶ νὰ μὴ καταπῆ τὸν δηλητηριώδη σίελον τῶν σκορπιῶν τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Λονδίνου. Ἐκ τῆς τελευταίας ὑποτροπῆς τῶν βαναύσων ἐπιθέσεων ἐξάγονται δύο τινὰ· α'. ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι ἤρχισαν νὰ μᾶς συλλογίζονται, β'. ὅτι ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἀσχολία τις εἰς τὸν κ. Γεννάδιον, προτιμότερον ἦτο ν' ἀποσταλῆ εἰς Ἡλιδα διὰ ν' ἀντιτάξῃ τὸν ροῦν τῶν λόγων σου εἰς τὸν ροῦν τοῦ Πηνειοῦ καὶ προλάβῃ τὴν καταστρεπτικὴν ἐκχείλισιν τοῦ ρηθέντος ποταμοῦ.

Ἄν ἀθυμῶσι διὰ τὴν ὀργὴν ταύτην τῆς Εὐρώπης οἱ ἀκακοὶ πρεσβύται οἱ ἐμπεπλησμένοι διὰ τῶν παραδόσεων τοῦ παλαιοῦ ἀκραίφονος φιλελληνισμοῦ, οἱ διατηροῦντες ἀκμαῖον τὸ πλῆρες ποιήσεως ἰδανικὸν ὅπερ ἀνέπλασαν εἰς εὐδαιμονοστέρους καιροὺς, εἶνε λογικόν· ἄπορον εἶνε πῶς ἀθυμοῦσι καὶ ὀλιγοψυχοῦσι διὰ τοῦτο τινὲς τῶν νεωτέρων καὶ πρακτικωτέρων.

Τὴν Εὐρώπην τὴν γνωρίζομεν πρὸ ἐτῶν, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν μάθωμεν τώρα. Διὰ τὸν εὐγενῆ μακρήσιον, τὸν ἀρχηγὸν τῶν Τόρειων, εἶμεθα λαὸς ὅστις δὲν ἠξεύρει κἄν νὰ προσφέρῃ τὸ χαριτόβρυτον ὄνομά του καὶ δι' αὐτὸν οἱ ἐθνικοὶ μας πόθοι δὲν ἔχουν ἀξίαν μεγαλειτέραν ἀφ' ὅσων αἱ φυσαλίδες ἃς παράγουσι τὰ τεμάχια τῆς σακχάρως ἐντὸς τοῦ τέλου του. Φανταζόμεθα μάλιστα πόσον δυσμενέστερον θὰ διέκειτο πρὸς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἂν περιήρχετο εἰς γνῶσιν του ὅτι εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας περιέρχεται γυμνόπους πωλῶν ἐφημερίδας ἀγιοῦπαις τολμῶν νὰ φέρῃ ὡς πρῶτον τὸ ὄνομά του ὅπερ ἐκλείπει τόσων αἰῶνων ἐπαρσις καὶ ὅπερ συνδέεται μετὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου διὰ τοῦ κνημιδοδέτου ὃν ἐκυψε καὶ ἀνήγειρεν Ἐδουάρδος ὁ Γ'.

Διὰ τὸν ὀλυμπιον ἀρχιγραμματέα τοῦ Βερολίνου εἶμεθα πεσσοὺς ἄσημος ἀλλὰ πολὺ ἐνοχλητικὸς εἰς τὸν ἄθρακα τοῦ ζατρικίου ἐμποδίζων τὰς πρὸ πολλοῦ μεμελετημένας ἐντέχνους αὐτοῦ κινήσεις, πεσσοὺς, ὃν εἶνε πρόθυμος ἐν πάσῃ στιγμῇ ἂν ἐκβάλῃ ἀπὸ τοῦ μέσου δι' ἐνός σκιμαλισμοῦ.

Διὰ τοὺς πρωθυπουργοὺς καὶ ὑπουργοὺς τῶν ἐξωτερικῶν τῶν ἄλλων μεγάλων δυνάμεων εἶμεθα λαὸς φιλοτάραχος, πολὺ συχνὰ ἐγείρων ἀξιώσεις καὶ καταπονῶν τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν διὰ παραπόνων καὶ διακοινώσεων.

Διὰ δὲ τοὺς δημοσιογράφους τῆς Δύσεως εἶμεθα σώματα κινούμενα εἰς ἀπωτέραν τροχίαν ὧν ἡ ὑπαρξις οὐδόλως ἢ εἰλάχιστα ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς βαρομετρικῆς καταστάσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων. Διὰ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἡ ἀξία ἡμῶν ρυθμίζεται ἀναλόγως πρὸς τὴν εὐπορίαν καὶ τὴν ἐλευθεριότητα τῶν προχωρῶν τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου τῶν ἀνά τὴν Εὐρώπην ὀθωμανικῶν πρεσβειῶν. Ἐπειδὴ ἦτο γεγραμμένον